

in de dijbeenhals waardoor kop en nek verwijderd werden, moet evenwijdig lopen aan de ingang van het acetabulum. Tractie na de ingreep is essentieel; gedurende 6 maanden moet een thomaspalk worden gedragen.

De kop-halsprothese van Moore, Eicher of Thomson, wordt dikwijls ingebracht bij verse dijbeenhalsfracturen, bij pseudarthrosis of bij arthrosis deformans. Op de film werd een proefprothese met korte speer ingebracht vóór de definitieve.

De school van SMITH-PETERSEN gebruikt nog steeds de vitallium kop bij de behandeling van coxartrose; er worden uitmuntende resultaten vermeld.

Van de wetenschappelijke demonstraties mogen enige vermeld worden:

1. COBB en medewerkers vestigden nog eens de aandacht op de vaak voorkomende, korte en scherphoekige scoliose bij neurofibromatosis, die ernstige deformaties kan teweegbrengen, waarbij 2 of 3 wervels wigvormig zijn versmald. Scoliose kan aan de andere manifestaties van de ziekte van Recklinghausen voorafgaan en door haar bijzondere vorm de diagnose vroegtijdig doen stellen. Vooral multipole café au lait plekken zijn van grote betekenis voor de diagnose neurofibromatosis. Een vroege diagnose is van belang, omdat de deformatie snel kan verergeren op de leeftijd van 15 tot 20 jaar. De enige goede behandeling bij progressie is spondylodese.

2. Door middel van duidelijke afbeeldingen en schema's werden operatiemethoden aangegeven voor deformaties aan de hand ten gevolge van reumatoïde artritis (Mayokliniek), o.a. wegens contracturen van de intrinsieke spieren, ulnaire deviatie van de vingers, onstabielheid van de interfalangeale gewrichten of van de metacarpofalangeale gewrichten, flexiecontractuur van de pols, ruptuur van de buig- of strekpezen ten gevolge van degeneratieve en inflammatoire veranderingen, druk op de nervus medianus.

3. Zeer instructieve röntgenfoto's, ziektegeschiedenissen, kleurenfoto's enz. gaven een overzicht van de verschillende beentumoren. Zo werden in extenso gedemonstreerd: enchondroma, fibroma chondromyxoidum, myositis ossificans circumscripta, eosinofiel granuloom, osteoblastoom, chondroblastoom, non-osteogeen fibroom, chondrosaroom.

Delft, december 1960

L. ELSBACH

MEDEDELINGEN EN BEKENDMAKINGEN

STUDIEBEURS FONDS DOCTOR CATHARINE VAN TUSSENBROEK

Het Bestuur van de Stichting Fonds Doctor Catharine van Tussenbroek maakt bekend, dat het voor het jaar 1961-1962 een studiebeurs, groot maximaal f 1500,—, beschikbaar zal stellen.

Deze studiebeurs is bestemd voor Nederlandse vrouwen die haar academische studie geheel of vrijwel geheel voltooid hebben en gespecialiseerd wetenschappelijk onderzoek willen verrichten, onverschillig op welk gebied, in Nederland of in het buitenland.

Sollicitaties in zsvoud, die een uitvoerige levensbeschrijving en een welomschreven studieplan dienen te omvatten, worden onder vermelding van referenties vóór 1 juni a.s. verwacht bij de secretaresse van het fonds,

Amsterdam-Z, april 1961

Mevrouw H. P. HOGEWEG-

Gerrit van der Veenstraat 122

DE HAART

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie; ter bespoediging van plaatsing behoudt de Redactie zich het recht voor, de stukken te bekorten).

DEELNEMING AAN WERKGROEP

Onder auspiciën van de „Afdeling Klinisch Geneesmiddelen-onderzoek T.N.O.” van de Gezondheidsorganisatie T.N.O. is een werkgroep gevormd, die sedert eind 1959 een onderzoek verricht naar de klinische betekenis van hoge doses nicotinezuur voor lijders aan (familiale) hypercholesterinemie.

Deze werkgroep bestaat uit: Dr. J. A. G. TEN BERG, St. Franciscus Gasthuis te Rotterdam; Dr. S. LUPS en D. I. BLONK, Bergwegziekenhuis te Rotterdam; Dr. L. KOSTER en B. K. BOOTSMA, Militair Hospitaal te Utrecht; F. BRUMMER, Geneeskundige Kliniek, Academisch Ziekenhuis te Utrecht; Dr. C. K. V. VAN DOMMELEN, Zuiderziekenhuis te Rotterdam; E. H. J. VAN DER HEYDEN, Ziekenhuis St. Annadal te Maastricht; Dr. H. A. WEIJERS en Dr. J. H. VAN DE KAMER, Wilhelmina Kinderziekenhuis te Utrecht; Dr. H. VAN MARKEN LICHTENBELT te Zeist en Dr. L. SCHALM, Gemeente-Ziekenhuis te Arnhem.

Degene die zich bij deze werkgroep wil aansluiten, wordt verzocht zich met ondergetekende in verbinding te stellen.

's-Gravenhage, 5 april 1961

Dr. F. A. NELEMANS,
hoofd van de afdeling,

Postbus 297, 's-Gravenhage

DE INTERNATIONALE VERENIGING VOOR MEDISCHE EN VETERINAIRE MYCOLOGIE

De steeds groter wordende belangstelling voor schimmels en voor de bij mens en dier waargenomen ziekten, waarbij schimmels betrokken zijn, heeft o.a. geleid tot de oprichting van een internationale vereniging voor medische en veterinaire mycologie, die in de statuten de naam kreeg van „International Society for Human and Animal Mycology” of „Société Internationale de Mycologie Humaine et Animale”. Het denkbeeld, een dergelijke vereniging op te richten, was afkomstig van Prof. R. CIFERRI te Pavia en Prof. P. REDAELLI te Milaan.

Op een informele bijeenkomst van een aantal artsen en mycologen in een klein restaurant te Rome, genaamd „Giardino die poeti”, werd hun voorstel door alle aanwezigen met bijzonder groot enthousiasme ontvangen. Ontwerpstatuten werden vastgesteld. P. REDAELLI nam de taak van voorlopig secretaris op zich. De officiële oprichting van de vereniging vond plaats op 6 juli 1954 in de Sorbonne te Parijs, waar ook de stichtingsakte werd getekend. Als president werd toen gekozen P. REDAELLI, als secretaris R. VANBREUSEGHEM te Antwerpen en als vice-presidenten G. C. AINSWORTH te Exeter, C. W. EMMONS te Bethesda, P. NEGRONI te Buenos Aires en G. SEGRETAIN te Parijs. Het duurde echter nog tot mei 1955 voordat door middel van de wetenschappelijke pers de buitenwereld op de hoogte kon worden gesteld van de oprichting.

Als hoofddoel heeft de vereniging zich gesteld de bevordering van de medische en de veterinaire mycologie. Door deze ruime formulering is het haar mogelijk, belangstellenden van de meest uiteenlopende wetenschappelijke richtingen in zich op te nemen. Ze tracht dit doel te bereiken door het organiseren van regionale congressen, van bijeenkomsten tijdens internationale congressen, door het uitgeven van een wetenschappelijk tijdschrift, enz. Om controle te kunnen uitoefenen op het toetreden van nieuwe leden werd besloten, dat kandidaten voor het lidmaatschap door drie leden moeten worden voorgedragen.

Op 25 oktober 1955 trof de International Society for Human and Animal Mycology een gevoelig verlies, toen haar eminente voorzitter P. REDAELLI, een van de initiatiefnemers tot de oprichting der vereniging, te Forio d'Ischia overleed.

Pas drie jaar later, in september 1958, kon tijdens een bijeenkomst in Lissabon Prof. MACKINNON uit Montevideo als zijn opvolger worden gekozen.

Voor ieder land, dat in 1954 op de vergadering in Parijs was vertegenwoordigd, werd een contactpersoon aangewezen.

Als mededelingenblad verscheen een *Bulletin*, waarin behalve zakelijke mededelingen betreffende de vereniging ook wetenschappelijke bijdragen werden gepubliceerd. Van dit *Bulletin* zijn sedert maart 1956 reeds vier nummers verschenen. Als eigenlijk wetenschappelijk orgaan verscheen na lange jaren van voorbereiding in januari van dit jaar het eerste nummer van *Sabouraudia*. Dit tijdschrift zal, naar het bestuur hoopt, jaarlijks met 3 à 4 nummers uitkomen. De abonnementsprijs is vastgesteld op £ 4 of \$ 12,00 per band, elk bestaande uit 3-4 afleveringen. Elke aflevering afzonderlijk kost £ 1 of \$ 3,00. Abonnementen kunnen rechtstreeks worden opgegeven door middel van een internationale postwissel bij de uitgevers, E. & S. Livingstone Limited, 15-17 Teviot Place, Edinburgh 1, Gr. Britain.

Leden van de International Society for Human and Animal Mycology ontvangen behalve een nog niet nader vastgestelde korting op de abonnementsprijs verder nog de afleveringen van 1961 gratis.

Aangezien het voor een internationale vereniging altijd moeilijk is, vaak bijeen te komen, werden in enkele landen, zoals Frankrijk, Japan, Duitsland en Hongarije reeds afzonderlijke secties opgericht. Deze secties hebben tot doel een veelvuldiger contact tussen hun leden te onderhouden dan in internationaal verband mogelijk is. Ze voeren veelal ieder een autonoom bestaan, maar wekken hun leden toch wel op om ook zoveel mogelijk lid te worden van de internationale vereniging.

Het aantal leden van de internationale vereniging bedroeg in april 1959 reeds 242, verdeeld over 45 verschillende landen. De Verenigde Staten, Duitsland en Japan hebben de meeste leden, resp. 51, 34 en 30. België heeft er 11. Nederland komt helemaal achteraan met 4 leden.

Aangezien de vereniging tegenwoordig over een eigen tijdschrift beschikt, zal het aantal leden ongetwijfeld nog verder toenemen. Het aantal leden in Nederland kan echter zeker groter zijn dan het nu is.

Een ieder, die prijs stelt op een lidmaatschap van de International Society for Human and Animal Mycology wordt verzocht zich in verbinding te stellen met ondergetekende.

Baarn, 5 april 1961 Dr. G. A. DE VRIES,
Javalaan 20 Centraalbureau voor Schimmelcultures,
Afd. Medische Mycologie.

DE SCHRIJFWIJZE VAN MÉNIÈRE

Over de schrijfwijze van de naam Ménière heeft men veel gediscussieerd. De *Deutsche medizinische Wochenschrift* (3 februari 1961) brengt een antwoord op een desbetreffende ingekomen vraag „Wie schrijft men den Namen MÉNIÈRE?“. Het antwoord is gegeven door Prof. Dr. G. TAUBMANN (Frankfurt/M.) en luidt als volgt:

„Die Frage, wie der Name dieses französischen Otologen zu schreiben ist, kann eindeutig beantwortet werden: PROSPER MÉNIÈRE, 1799-1862, geboren zu Angers. Ein interessanter Mann, sehr belesen und sehr viel schreibend. Er muss als ärztlicher Leiter der Kaiserlichen Taubstummen-

anstalt viel Zeit gehabt haben. Er hat, ausser über medizinische Themen, über Kulturgeschichtliches und über lateinische Klassiker geschrieben. So einen Cicéron Médecin, in dem jedes halbwegs medizinisch deutbare Wort bei Cicero registriert wird. Die beschreibung des Krankheitsbildes, dem er den Namen gegeben hat, ist erst ein Jahr vor seinem Tode veröffentlicht. Er ist interessant, dass er hier die Menièresche Erkrankung erstmalig in das Innenohr verlegt, während man bis dahin eine Sonderform des apoplektischen Insults angenommen hatte. Wer übrigens den Namen, wie es oft vorkommt, mit zwei akzenten schreibt, kann mildere Umstände anführen: in dem Jahrgang 1861 der *Gazette médicale de Paris*, die er regelmässig mit einer Art medizinisch-kulturellem Feuilleton versorgte, hat ihn sein eigener Setzer zweimal falsch geschrieben“.

Wanneer ook U door Prof. TAUBMANN overtuigd bent, zullen wij voortaan de schrijfwijze MÉNIÈRE gebruiken.

Literatuur: Dtsch. med. Wschr. (1961) **86**, 227.

Amsterdam, 10 februari 1961 N.V. Amsterdamsche
Chiniefabriek, Afde-
ling Documentatie

De Redactie heeft het bovenstaande voorgelegd aan Prof. Dr. L. B. W. JONGKEES te Amsterdam, die het volgende antwoord gaf:

Over de schrijfwijze van de naam PROSPER MÉNIÈRE is blijkbaar nog steeds discussie mogelijk en het is mijn overtuiging dat de vraag naar de schrijfwijze niet „eindeutig“ beantwoord kan worden. In de artikelen van PROSPER MÉNIÈRE vindt men zowel de schrijfwijze met één (MÉNIÈRE) als die met twee accenten (MÉNIÈRE).

